

**КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТУ СХІДНОЇ ТА СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ**

Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота
з корейської філології

на тему:

**ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПІВДЕННОКОРЕЙСЬКИХ
ДІАЛЕКТІВ**

Студентки групи Кор 22-21

факультету східної і слов'янської філології

денної форми навчання

Освітньої програми:

Корейська мова і література та

переклад, західноєвропейська мова

Спеціальності 035 Філологія

Спеціалізація 035.066 Східні мови

та літератури (переклад включно),

перша - корейська

Мозохіної Поліни Вячеславівни

Науковий керівник:

Стелюк Маргарита Андріївна

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

Київ – 2023

ЗМІСТ

ВСТУП	2
РОЗДІЛ 1. ДІАЛЕКТОЛОГІЯ ЯК РОЗДІЛ ЛІНГВІСТИКИ	5
1.1. Основоположення корейської діалектології.....	5
Висновки до розділу 1	11
РОЗДІЛ 2. ДІАЛЕКТОЛОГІЯ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ	15
2.1. Класифікація діалектів корейської мови.....	15
2.2. Лексико-граматичні, фонетичні та морфологічні особливості та відмінності південнокорейських діалектів.....	16
Висновки до розділу 2	25
ВИСНОВКИ	26
АНОТАЦІЯ	30
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	31
ДОДАТКИ	32

ВСТУП

Діалектологія є відносно новою, але закоренілою наукою, що бере свій початок у кінці XIX століття, та від якої утворився ряд методів дослідження діалектних явищ. У світі є близько 7000 мов, кожна з яких може мати від п'яти до десяти діалектів, тому їхнє детальне вивчення – актуальна робота лінгвістичної науки.

Кожна мова у світі складається з багатьох місцевих і регіональних мов, діалектів та нарічч, які служать засобом спілкування для невизначеної кількості людей. Вони є своєрідною національною мовою та одним із засобів вираження національної мови. Також, і літературна мова в письмовій та усній формах вони утворюють єдине ціле, яке зазвичай називають універсальною або загальноприйнятою мовою.

Інформація про корейські діалекти дуже потрібна не тільки корейським дослідникам, а й дослідникам алтайської мовної групи з огляду на спорідненість корейської та алтайських мов. Тема спорідненостей корейської на алтайських мов вже привернула увагу, хоч і доволі невелику, багатьох лінгвістів як у Кореї, так і за її межами.

Тож, щодо корейської мови, існує сім чинних діалектів, які можуть поділятися ще на декілька менших місцевих говірок. Це такі діалекти, як наприклад, діалект 제주도 방언 (Чеджудо – острів, найменша провінція Республіки Кореї з особливою автономією).

За словами північнокорейського діалектолога Кім Йон Хвана, діалекти і місцеві мови часто сприймаються широкою громадськістю як мови нижчого соціального класу. (김영황, 2013, ст. 14)

Через відповідні історичні та політичні чинники, діалекти були мовами, якими розмовляли селяни, що здебільшого були представниками бідного прошарку населення. Звідси походить слово в корейській мові, яке стосується лінгвістичного явища, яке відрізняється від стандартної письмової мови, –

“사투리” (сатурі) – скорочено від “시골말투” (дослівно “говірка селян або сільська говірка”).

Однак на думку Кім Йон Хвана, це є хибною думкою, оскільки вона передбачає, що діалекти сприймаються як щось принизливе та ганебне. (김영황, 2013, ст. 15)

Стандартна літературна мова базується на мові певного міста, регіону чи іншої адміністративно-територіальної одиниці (як правило, столиці штату чи столичного регіону) і в певному сенсі може також називатися діалектом. Наприклад, літературним стандартом мови Республіки Корея є сеульський діалект (за назвою столиці Сеула).

Багато дослідників цікавляться сферою побуту корейців, особливо роллю сучасних корейських діалектів у політичному житті нації. Діалект є, в першу чергу, культурним явищем. Це означає, що діалекти є частиною культури певного регіону чи групи. Приміром, станом на 2021 рік, чинним президентом Республіки Корея був Мун Дже Ін (문재인), обраний на посаду у 2017 році. Мун Дже Ін, насамперед, є представником регіону Кьонсандо (경상도), з якого походить один з найбільших діалектів корейської мови – діалект Кьонсандо (경상도 방언) або Йоннам (영남). З дванадцяти президентів Республіки Корея, він являється восьмим представником південно-східного регіону Кьонсандо.

На основі даного факту в Республіці Корея існує стереотип, що країною правлять люди з Кьонсандо, так як більшість президентів було родом з цього регіону. (김시화, 2002. Retrieved 12.11.2020)

Актуальність пояснюється тим, що корейські вчені, лінгвісти та філологи все більше цікавляться вивченням корейського діалекту. Дослідження граматичних, фонетичних, лексичних особливостей південнокорейських діалектів та вивчення історії, її становлення, що дозволяє глибше зрозуміти регіональну культурну ідентичність Південної Кореї.

Мета дослідження – визначити основні характеристики південнокорейських діалектів, провівши їх порівняльний аналіз.

Щоб досягти своєї мети, ми повинні виконати такі **завдання**:

- 1) Окреслити загальну теорію діалектики та визначити її лінгвістичну роль.
- 2) Сформувати основні положення корейської діалектології.
- 3) Визначити лексико-граматичні, фонетичні та морфологічні особливості південнокорейських діалектів.
- 4.) Порівняти та проаналізувати різницю діалектів зі стандартною письмовою мовою.

Об'єкт дослідження – південнокорейська діалектологія.

Предмет дослідження – характерні особливості південнокорейських діалектів.

Методи дослідження - метод порівняльного аналізу, який використовується для визначення характеристик корейських діалектів та їх відмінностей від загальноприйнятої мови.

Наукова новизна даної роботи полягає у дослідженні південнокорейських діалектів задля порівняння їх особливостей.

Структура курсової роботи. Робота складається з вступу, двох розділів, підрозділів та висновків до них, загальних висновків та списку використаної літератури, що налічує електронні джерела.

РОЗДІЛ 1. ДІАЛЕКТОЛОГІЯ ЯК РОЗДІЛ ЛІНГВІСТИКИ

1.1. Основоположення діалектологічної науки

Діалектологія – розділ мовознавства, що вивчає діалекти. Діалектні явища вивчаються за допомогою методів картографування (лінгвогеографія) в їх сучасному стані (дескриптивна діалектика) та їх історичного планування в їх територіальному поширенні (історична діалектика). (М. Бажан (голов. ред.); І. К. Білодід, І. О. Гуржій, О. З. Жмудський, Р. Є. Кавецький та ін., 1966, ст. 609).

У цілому сучасна діалектологія вирізняє декілька типів діалектів — територіальний (регіональний), соціальний та етнічний (Бевзенко С.П., 1980, ст. 6). Регіональні діалекти є найпоширенішим різновидом діалектів. У більшості випадків мова одного місця проживання хоча б трохи відрізняється від мови іншого. Відмінності між сусідніми діалектами зазвичай невеликі, але відмінності зростатимуть, коли вибудете просуватися все далі по країні. Це зумовлено або географічними перепонами, які зупиняють поширення низки нововведень на тій же лінії, або історичними чинниками, такими як політичні кордони, що давно існують, або міграціями, через які зіткнулися дві групи населення, діалекти яких розвивалися в сусідніх регіонах. До територіальних діалектів можемо віднести місцеві (наприклад, англійська янкі з Кейп-Коду чи Бостона) або більш широкі, (наприклад, англійська долини Делавер, новозеландська англійська або тосканська італійська). Регіональний діалект, будучи відгалуженням національної мови, широковідомий на обмеженій території. Він вирізняється певною сукупністю діалектних явищ, відмінною від сукупності діалектних явищ іншого територіального діалекту. (Бевзенко С.П., 1980, ст. 7).

Соціальний діалект — це соціально зумовлений варіант національної мови, який використовується в контексті певної соціальної групи. (Енциклопедія сучасної України). Соціальні діалекти різняться від територіальних як своїм функціонуванням, так і своєю структурою. У той час як регіональний діалект

служить засобом спілкування більшості людей на певній обмеженій території, тоді як соціальний діалект обслуговує лише певну, але не територіально визначену соціальну групу з особливими умовами. Носії соціального діалекту, як і всі представники певної країни, використовують для повсякденного спілкування або національну мову, або усну літературну мову, або місцевий діалект. В корейській соціальній діалектології зачасти соціолектами виступають способи мовлення людей різного віку, адже вважається що покоління людей віком старше шестдесяти років краще володіє ідіомами ієрогліфічної природи – ханчжасоно, а люди молодше сорока років частіше вживають конгліш (англійські слова корейською мовою) та пов'язаний з ними молодіжний сленг.

Етнічний діалект — це особлива форма мови, якою розмовляють представники певної етнічної групи. Також відомий як соціоетнічний діалект. Рональд Вордхо і Джанет Фуллер зазначають, що "етнічні діалекти — це не просто іноземні акценти мови більшості, оскільки багато їх носіїв цілком можуть бути одномовними носіями мови більшості. Етнічні діалекти є груповими прийомами розмовляти мовою більшості". (Wardhaugh. R & Fuller J. M., 2014, ст. 13). Прикладом може послугувати русинський діалект який використовується на етнічних українських територіях, таких як Словаччина, Польща, Угорщина та частина Румунії, а також в історичних областях Бачка і Срем на території Сербії та Хорватії.

До недавнього часу інтерес до корейських діалектів був здебільшого умовним, але наприкінці XIX та початку XX століть корейська діалектика показала перші ознаки енергійних досліджень і теорії мовного формування. (김영황, 2013, ст. 54)

Цікавим джерелом корейських діалектів є «Словник корейської мови» Мун Се Йона від 1938 року, який містить досить багато діалектів (близько чотирьох тисяч слів), що відображають різні діалекти. Діалектні (з точки зору цього словника) словникові слова надають відтінку натхнення через посилання на їхні літературні відповідники. Як і інші словники, цей словник не має свідчень про

регіональне поширення записаних діалектизмів. Це роль спеціального регіонального словника, який ще не створений у Кореї. (문세영, 1938)

Художня література — найбагатше сховище регіональних діалектних мов. Діалектизм у творах майстрів слова простежується у двох напрямках:

1) як місцевий абориген, мовою автора (і, отже, частково мовою персонажа).

2) мова персонажів, якій автор навмисно надав діалектного забарвлення (наприклад, мова Вонбо, персонажа з Кьонсандо, яскраво насиченого діалектизмами в однойменному оповіданні Лі Ги Йона). (이기영, 1989)

Основна активна діяльність припадала на Товариство корейської мови (조선어학회), яке сьогодні відоме як 한글학회. Саме ця організація започаткувала “한글날” (День Хангилю) 4 листопада 1926 року. Також, товариство видало у 1933 році (한글맞춤법통일안) (Стандартизована орфографія Хангилю), що заклала основи сучасної корейської орфографії. Члени товариства завзято намагались зібрати дані про діалекти корейської мови та аналізувати їх.

У виданні Товариства корейської мови, журналі “한글” було опубліковано матеріали (시골말캐기), які свідчать про активні зусилля товариства зі збору інформації про корейські діалекти, пов’язані з:

– Словниковим різноманіттям корейських діалектів. Демонстрацією загальних відмінностей у використаній лексиці: 무우, 무시, 무수, 무꾸; 돌, 독, 돌망구, 돌맹이; 팟, 팔, 꽃, 꽃, 파끼, 패끼;

– Описом різного походження діалектів і стандартних мов або збереженням їх архаїчних морфологічних систем: 우정 - 일부러; 아저니 - 미리; 저녁 - 나조; 석냥 - 비지깨;

– Граматичною стороною. Відмінностями в граматичних значеннях закінчень: 듣다/듣으니 (듣으니); 싣다/싣고 (싣고);

Усі ці дослідження сприяли зростанню інтересу до діалектології, що призвело до періодичної публікації матеріалів і спеціальних статей з діалектології в суспільно-політичних і літературно-мистецьких журналах,

таких як «Чоган», «Тонгван», «Сіндона» та «Самчхолі». Відразу після звільнення Кореї в Сеулі було створено Корейське діалектне товариство, а в 1947 році Конференція викладачів Чхунчхоннамдо вирішила заснувати діалектні відділення в різних провінціях.

Сін Мьон Гюна (신명균) (1927) привернуло увагу чому у діалекті Пхьонан: “Замість 장서방 кажуть 당서방, 죠서방 – 도서방, 천하 – 턴하, 제자 – 데자”, тому він взявся активно досліджувати історичний вплив цього факту, прив’язавши його до стародавньої літератури.

О Се Чжун (오세준) висловив думку у своїй роботі (온성방언) (Діалект Онсону), що вимова цього діалекту дуже схожа на вимову міста Пхеньян.

Лі Хі Син (이희승) опублікував (표준어에 대하여) (Про стандартну мову) та (각방언과 표준어) (Діалекти та стандартна мова) у 1932 та 1936 рр., де провів порівняльно-історичний аналіз таких слів як “뉘다, 한발, 한쇼 한비, 행길, 시내” з архаїзмами.

Одними з найважливіших для корейської діалектології вважаються праці корейського активіста та борця за незалежність Кореї від японського колоніального панування Рі Гик Ро (리극로). Рі Гик Ро був членом Трудової Партії Кореї, яка являється нинішньою правлячою політичною партією Північної Кореї, та у 1935 році займав посаду голови комітету з питань стандартизації корейської мови, яка тоді називалась 조선말 (“Чосонмаль” – “мова Чосону”, тобто Кореї), а також виступав з лекціями у вище названому Товаристві корейської мови. (김영황, 2013, ст. 56)

Рі Гик Ро видав цікаву працю з діалектології (조선말의 사투리) (Діалекти корейської мови), у якій фіксувалися фонетичні встановлення “성조”(інтонації) та “음장” (звукового поля), палатизації фонем (ㅇ, ㅅ, ㅆ), граматичні (종결어미 (закінчення), 시제 표시어미 (афікси вираження часу), 격어미 (відмінкові закінчення) та лексичні (할아버지 – 혀, 키) особливості та відмінності корейських діалектів. Також, у цій праці Рі Гик Ро висунув особисту класифікацію діалектів корейської мови, де територіально поділив їх на п’ять частин:

- Квансо (관서) (провінція Пхеньян та частина провінції Хванхе);
- Хонам (호남) (провінції Північний Чолла та Південний Чолла, провінція Південний Чхунчхон);
- Йоннам (영남) (провінції Північний Кьонсан та Південний Кьонсан, частина провінції Канвон, також частина берегової лінії провінції Південний Чолла);
- Кванбук (관북) (провінції Північний Хамгьон та Південний Хамгьон);
- Чжунбу (중부) (провінція Кьонгі, частина Канвон та частина провінції Хванхе).

Майбутні дослідження корейських діалектів знайшли вираження в працях Сінпея Огури, японського лінгвіста та експерта з японської та корейської мов.

Огура досліджував корейську мову, у той час коли Корея перебувала під окупацією Японської імперії, та став відомим після прориву у розшифровці пісень хянга, що вважалися основним джерелом давньокорейської мови.

У 1940 році Огура видав книгу з діалектики корейської мови – «The Outline of the Korean Dialects» («Огляд корейських діалектів»). У був опис фонетичних (звуки ㅇ, 외, 여, 요, △ та ㅅ, ㅈ у середині слова), лексичних (벼, 옥수수, 달팽이) та граматичних (гонорифічна форма -하십시오, предикативне закінчення -음(슴)니다) відмінностей.. Дослідження було здійснено у більше ніж 250 населених пунктах Кореї. В результаті, Огура також запропонував свою класифікацію:

- Діалект Кьонсандо (경상도 방언) – сучасні провінції Північний Кьонсан та Південний Кьонсан;
- Діалект Чолладо (전라도 방언) – сучасні провінції Північний Чолла та Південний Чолла;
- Діалект Хамгьондо (함경도 방언) – сучасна провінція Північний Хамгьон, частина провінції Південний Хамгьон, частина провінції Північний Пхьонан;
- Діалект Пхьонан (평안도 방언) – сучасні провінції Північний Пхьонан та Південний Пхьонан;

- Діалект Кьонгідо (경기도 방언) – сучасні провінції Кьонгідо, Хванхе, Північний та Південний Чхунчхон, Канвон;
- Діалект Чеджу (제주도 방언) – сучасна провінція Чеджудо. (Shinpei Ogura, 1940)

У 1945 році інший японський дослідник Коно Рокуро, який колись працював під керівництвом Огури, провів ще одне дослідження корейських діалектів. (최명옥, 1998, ст. 66) Рокуро провів власні дослідження та завдяки вже існуючим матеріалам, висунув ще одну класифікацію діалектів:

- Чжунсон (중선 방언) – “Центральний”;
- Сосон (서선 방언) – “Західний”;
- Пуксон (북선 방언) – “Північний”;
- Намсон (남선 방언) – “Південний”;
- Чеджу (제주도 방언) (최명옥, 1998).

Згідно з класифікацією попередника Огури, Чжунсон, Сосон та Пуксон є діалектами Кьонгідо, Пьонандо та Хамгьондо відповідно, а Намсон є діалектом Кьонсандо та Чолладо. Проте, об’єднання діалектів Кьонсандо та Чолладо в один вважається некоректним. Діалект Кьонсандо відомий як «інтонаційний діалект (성조방언)» і характеризується тим, що він містить шість голосних і, здається, не має нерівностей з патчімом (받침) -ㅂ-. У той же час це явище також існує в діалекті Чолладо, який називають «діалектом звукового поля (음장방언) », оскільки сам діалект складається з десяти голосних. (Електронний словник корейської мови «Naver»)

Після здобуття Кореєю незалежності в 1945 році корейські вчені поживали дослідження діалектології.

Дослідження почали поповнюватися новими роботами, такими як, Сок Чжу Мьон “Діалект Чеджудо” 석주명 «제주도방언집» (1947); Хьон Пьон Хьо “Дослідження діалекту острова Чеджудо” 현평효 «제주도방언연구» (1962); Чхе Хак Кин “Дослідження діалекту Південного Чолла” 최학근 «전라남도방언연구» (1962); Кім Хьон Гю “Дослідження діалектів Кореї” 김형규 «한국방언연구» (1974);

Чхве Хак Кин “Енциклопедія діалектів корейської мови” 최학근 «한국방언사전» (1978); Кім Йон Бе “Дослідження діалекту Пхьонандо” 김영배 «평안방언연구» (1997); Кім Тхе Гюн “Словник діалекту Північного Хамгьону” 김태균 «함북방언사전» (1986); Пак Йон Ху “Дослідження діалекту Чеджу” 박용후 «제주방언연구» (1960/1988).

У 1960-х роках визнання структурних діалектів зросло, і були опубліковані більш детальні та конкретні дослідження. Серед авторів дослідницьких праць були: Кім Йон Сон, Чжон Йон Чхан, Хьон Пхьон Хьо, Лі Дон Чжу, Лі Бьон Гин та інші.

Кінець 1960-х років — період зародження сучасної риторики.

У працях Лі Бьон Гина описано дослідження окремих діалектів, наприклад, “Феномен умлауту у говорі регіону Унбон” та Лі Син Чже “Система голосних та явище огубленості у діалектах південних регіонів” 이승재 «남부방언의 원순모음화와 모음체계» (1977), виявили схильність до органічного тлумачення систем і явищ, схильність до опису різних морфофонетичних і граматичних явищ одночасно.

“Дослідження морфофонемії говірки регіону Каннин” Лі Ік Сопа 이익섭 «강릉방언의 형태음소론적 고찰» (1972), “Про дифтонги говорів узбережжя Східного моря” Лі Бьон Гина 이병근 «동해안방언의 이중모음에 대하여» (1973), “Дослідження фонетичної системи діалекту Пхьонан” Кім Йон Бе 김영배 «평안방언의 음운체계연구» (1977), “Фонетична система говірки Гуре” Лі Син Чже 이승재의 «구례지역어의 음운체계» (1980), “Фонетична теорія діалектів” Чхве Те Йона 최태영 «방언음운론» (1983) та інші присвячені вивченню мовленнєвих явищ. Такі праці як “Дослідження системи ввічливості та гонорифізмів говору Йондон” Лі Ік Сопа 이익섭 «영동방언의 경어법연구» (1974), “Дослідження предикативний афіксів діалекту Чеджудо” Хьон Пхьон Хьо 현평효의 «제주도방언의 정동사어미연구» (1974), “Про питальні частки діалекту Північного Кьонсану” Чон Сі Квона 천시권 «경북방언의 의문첨사에 대하여» (1975), “Структура питання у сучасній мові” Чхве Мьон Ока 최명옥 «현대국어의 의문법» (1976), “Про наративність та

інтерогативність говору Андон” Кан Сін Хана 강신항 «안동방언의 서술법과 의문법» (1978), “Дослідження відмінків говірки Чжончжу” Хон Юн Пьо 홍윤표 «전주방언의 격연구» (1978), “Проблематика гонорифічної системи у наріччі Сонам” 박양규 «서남방언 경어법의 한 문제» (1980) та інші, є синхронічними дослідженнями граматичних явищ цього періоду.

Висновки до розділу 1

Підсумовуючи перший розділ про основоположення діалектичної науки, ми розглянули фундамент корейської діалектології та особливості, відмінні риси від загальноприйнятої, стандартної літературної мови.

Діалектологія – це розділ мовознавства, що вивчає діалекти.

У даному розділі ми також встановили, що за типологічними ознаками розрізняють три основних видів діалектів – територіальний (або регіональний), соціальний (відомий також як соціолект) та етнічний (відомий також як соціоетнічний).

Територіальний або регіональний діалект — це тип національної мови, що характеризується відносною структурною близькістю і є засобом спілкування між людьми, а також має наявність елементів матеріальної та духовної культур, історико-культурних традицій і самосвідомості.

Соціальний діалект — це соціально зумовлений варіант національної мови, який використовується в контексті певної соціальної групи. Регіональний діалект служить засобом спілкування широкого кола людей на певній обмеженій території, а соціальний діалект — засобом спілкування певної, а не територіальної соціальної групи. В корейській соціальній діалектології зачасту соціолектами виступають способи мовлення людей різного віку, адже вважається що люди віком старше шістдесяти років краще володіє ідіомами ієрогліфічної природи – ханчжасоно, а люди молодше сорока років частіше

вживають конгліш (англійські слова корейською мовою) та пов'язаний з ними молодіжний сленг.

Етнічний діалект — це особлива форма мови, якою розмовляють представники певної етнічної групи. Також відомий як соціоетнічний діалект. «Етнічні діалекти — це не просто іноземні акценти в мові більшості, оскільки багато носіїв цієї мови можуть бути одномовними носіями мови більшості. Це спосіб колективно розмовляти мовою групи».

Тобто, ми дізналися, що діалект — це регіональний або соціальний варіант мови, який за вимовою, граматиною та лексикою відрізняється від стандартної літературної мови та мовної системи, у якій він існує. Регіональні діалекти є унікальними явищами за своєю лінгвістичною природою, демонструючи специфічні класифікації, але володіючи унікальними характеристиками на фонетичному, морфологічному та лексичному рівнях.

Установили в який період зародились сучасна діалектологія корейської мови, її методи дослідження та структуризація діалектологічних даних та коли була проведена основна робота з корейської діалектології.

Також, ми ознайомились з багатьма організаціями, дослідниками корейської діалектології та їх працями.

В свою чергу, зазначимо три найпоширеніших та найцінніших класифікації корейських діалектів, які висвітленні в першому розділі, від японського лінгвіста Сімпея Огури:

- Діалект Кьонсандо (경상도 방언) – сучасні провінції Північний Кьонсан та Південний Кьонсан;
- Діалект Чолладо (전라도 방언) – сучасні провінції Північний Чолла та Південний Чолла;
- Діалект Хамгьондо (함경도 방언) – сучасна провінція Північний Хамгьон, частина провінції Південний Хамгьон, частина провінції Північний Пхьонан;

- Діалект Пхьонан (평안도 방언) – сучасні провінції Північний Пхьонан та Південний Пхьонан;
- Діалект Кьонгідо (경기도 방언) – сучасні провінції Кьонгідо, Хванхе, Північний та Південний Чхунчхон, Канвон;
- Діалект Чеджу (제주도 방언) – сучасна провінція Чеджудо.

Та корейського борця за незалежність Кореї від японського колоніального правління Рі Гик Ро:

- Квансо (관서) (провінція Пхеньян та частина провінції Хванхе);
- Хонам (호남) (провінції Північний Чолла та Південний Чолла, провінція Південний Чхунчхон);
- Йоннам (영남) (провінції Північний Кьонсан та Південний Кьонсан, частина провінції Канвон, також частина берегової лінії провінції Південний Чолла);
- Кванбук (관북) (провінції Північний Хамгьон та Південний Хамгьон);
- Чжунбу (중부) (провінція Кьонгі, частина Канвон та частина провінції Хванхе);
- Чжунсон (중선 방언) – “Центральний”;
- Сосон (서선 방언) – “Західний”;
- Пуксон (북선 방언) – “Північний”;
- Намсон (남선 방언) – “Південний”;
- Чеджу (제주도 방언).

Отже, всі пункти, яки ми розглянули в першому розділі, познайомили нас з початком розвитку корейської діалектології, багатьма провідними, на той час, лінгвістами та мовними дослідниками. Саме їх дослідження є фундаментальною базою для досліджень у сучасному світі.

РОЗДІЛ 2. ДІАЛЕКТОЛОГІЯ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ

2.1. Класифікація діалектів корейської мови

Діалект — це різновид певної мови, у якому групи людей об'єднані регіональною, професійною чи соціальною спільнотою та перебувають у безперервному та безпосередньому мовному контакті. Це тип мови, яким користується група людей у певній мовній спільноті

Корейська мова має кілька діалектів по всьому Корейському півострові. Рельєф півострова переважно гористий, і територія кожного з діалектів орієнтовно відповідає географічним регіонам. Однак географічна близькість не завжди співвідноситься з діалектною близькістю: так юкчинський діалект крайньої півночі з історичних причин більше схожий на пхеньянський діалект, ніж на хамгенський, що територіально його оточує. Більшість діалектів названо за іменами восьми провінцій Кореї, шість з яких в Південній Кореї. Дослідником діалектів. (Yeon Jaehoon, 2012, ст. 1) Слід мати на увазі, що основна і найважливіша причина такої доволі великої діалектної роздробленості на Корейському півострові — географічна, оскільки близько 70% території Корейського півострова займають гори. Багато років тому, до розвитку транспортних засобів, було важко пересуватися з однієї місцевості в іншу по гірській місцевості. У результаті, окремі регіони були добре відокремлені один від одного. Незалежно від сусідніх регіонів, люди почали розвивати власні регіональні діалекти, а гірський ландшафт діяв як природний бар'єр між регіонами, перешкоджаючи повному змішуванню діалектів. Але важливу роль відіграли також історичні та політичні фактори. Давним-давно Корея була поділена на три великі королівства: Когурьо, Пекче і Сілла. Це свідчить про те, що формування та розвиток діалектів на острові почалося саме в цей історичний період, оскільки кожна держава мала свої мовні особливості. Незважаючи на все це, немає точних доказів зв'язку цих історичних подій із сучасною структурою

корейського діалекту. Наступну систематизацію корейських діалектів створив Кім Бьон Чже.

- Центральний діалект (중부방언) — це збірний термін для діалекту Кьонгі, діалекту Чхунчхондо, діалекту Хванхедо та діалекту Канвондо (діалект Йонсео та діалект Йондон). Він використовується в Кьонгі, Хесео, Хосео (Теджон, Седжон, Чхунчхон) і Канвондо.
- Південно-східний діалект корейської мови (동남반언) або діалект Кьонсандо — це діалект корейської мови, яким розмовляють переважно в регіоні Йоннам на південному сході Корейського півострова, тобто Кьонсандо.
- Південно-західний діалект - це збірне поняття для території, розташованої в південно-західній частині Корейського півострова і включає три метрополії: Кванджу, Чолла-Пукто і Чолланамдо. Також називається Хонам. (김영황, 2013, ст. 32)

Роки розділу країни на Північ і Південь спричинили дивергенцію корейської мови та формування південного та північного варіантів мови. Однак, хоча можна й говорити про появу відмінностей у значенні та використанні того чи іншого слова, а також у використанні сучасних термінів, це не є суттєвою перешкодою для розуміння мови співрозмовника. Всього існує вісім діалектів, чотири з яких знаходяться на території Південної Кореї:

- Канвонський діалект використовується в провінціях Канвондо в Північній та Південній Кореях;
- Кьонсанський діалект використовується в провінціях Кьонсан-Намдо і Кьонсан-Пукто (регіон Йоннам), Південна Корея, а також в містах Пусан, Тегу, і Ульсан;
- Діалект Чолла використовується в провінціях Чолла-Намдо, Чолла-Пукто (регіон Хонам) Південної Кореї, а також у місті Кванджу;
- Діалект Чеджу використовується у провінції Чеджудо, а також на південно-західному узбережжі Південної Кореї.

Так сильно відрізняється від інших діалектів, що деякими лінгвістами розглядається як окрема, близькоспоріднена корейська мова. Відмінності в діалектах стосуються, в основному, лексики і фонетики, в меншій ступені граматики. В результаті мовної політики по врегулюванню і формуванню літературних стандартів і зміненого образу життя сучасної спільноти в обох частинах Кореї відбувається витискання діалектів із багатьох сфер, і вони використовуються все більше і більше лише в повсякденній мові.

2.2. Лексико-граматичні, фонетичні та морфологічні ознаки та відмінності південнокорейських діалектів

При написанні даного розділу ми використали класифікацію діалектів корейської мови за дослідником Сімпеєм Огурою.

Географія є основним фактором формування корейських діалектів, але політичні та історичні фактори також відіграють велику роль. Наприклад, оскільки острів Чеджу сам по собі є віддаленим від територій Кореї, діалект Чеджу виник через відсутність прямого зв'язку з материковою Кореєю. Також, діалекти Коьнсану та Чолла демонструють велику відмінність, незважаючи на своє близьке один до одного територіальне розташування, через історичну нестачу комунікації та транспортної інфраструктури між собою. (Sohn Min-ho, 1999, ст. 32)

У 1933 році з прийняттям «Стандартизованої орфографії Хангилю» 맞춤법통일안, Сеульський говір (Центрального діалекту) було встановлено за стандарт корейської літературної мови. Таким чином, ЗМІ, книжкові та газетні видання, офіційні державні документи використовують Сеульський говір корейської мови. (김영황, 2013)

Центральний діалект (중부 방언, 경기도 방언).

Спочатку давайте подивимося на діалекти регіону Кьонгі. Цей діалект використовується в новинах, пресі та газетах, а також вивчається в школах та

університетах, оскільки він вважається державним діалектом Республіки Корея. Столицею цієї держави є місто Сеул, яке також є столицею провінції. З цієї причини цей діалект ще називають сеульським або центральним. (Kim Joo-Phil, 2003, ст. 118)

Тепер розглянемо приклад використання цього діалекту. Слово «Здрастуйте» на діалекті кенгі: «안녕하세요?»

Це речення сеульського діалекту таке ж, як стандартна корейська. Проте, незважаючи на те, що діалект Кьонгі є формальним і дуже нагадує стандартну корейську мову, все ж є деякі елементи, які не відповідають стандарту та нормативності корейської літературної мови. Тобто мова, якою вони говорять і якою користуються, якою розмовляють в обох частинах одного Корейського півострова.

Носії сеульського діалекту рідко використовують акценти та мають досить плоскі інтонації. Наприклад, голосний *ㅓ* в сеульському діалекті вимовляється не як монофтонг [Ø], а як [vi], в стандартній, нормативно є перша вимова. У розмовному стилі голосна *ㅓ* часто підіймається до *ㅓ* в складах закінчення деяких рідних морфем, особливо коли це відбувається як частина суфікса. Наприклад, *삼촌* (дядько) зазвичай вимовляється як *삼쑤*. Для корейської молоді голосні *ㅓ* та *ㅓ* зачасти об'єднуються. Серед молоді чи в неформальних контекстах, післялоги *ㅓ* «також», *ㅓ* «к, до» і *ㅓ* «і» та їх похідні, як правило, вимовляються *ㅓ*, *ㅓ* і *ㅓ*, особливо у поєднанні з ввічливою часткою *요* «*알구요*», «*있었더라구요*» і т.д.

Граматичні конструкції, характерні тільки для Сеула і ніде більше не використовуються, наприклад, використання конструкції «*아/어/여가지고*» замість стандартного дієприслівника причини «*아/어/여서*» (наприклад, «*해가지고*» і значенні «*해서*»: «*시간 없어 가지고 못 갈 것 같아*» замість «*시간 없어서 못 갈 것 같아*». Також, для жителів столиці характерні розмовні підміни, «*없다며*» замість «*없다면서*», «*할 것 같애*» замість загальноприйнятого «*할 것 같아*».

Використання дієприслівника «*거든*» в кінці висловлювання для надання значення причини «*어제 거기 안 갔었어요, 거기가 재미없다고 알고 있었거든요*» - "Я туди вчора не пішов, тому що знав, що там не цікаво", або значення факту, про який усім відомо, висловлювання будь-якої аксіоми "*저 건물 뒤에 가게가 있거든요. 그 가게 오른쪽으로 가서 또 뒤에 건물이 있거든요. 병원은 바로 그 뒤에 있어요!*" - "Там за тією будівлею є магазин, за ним ще одна будівля. І ось за ним вже лікарня!". Часто «*거든*» в стверджувальному реченні вимовляється з інтонацією, що підвищується, що майже не відрізняється від вживання цієї конструкції в питальній пропозиції.

Також можемо зазначити, що словниковий запас стандартної мови містить багато слів, яких немає в сеульському діалекті. Це тому, що в Сеулі немає точних об'єктів чи явищ, які означають ці слова. Тому, хоча стандартна мова базується на сеульському діалекті, вона не є корейською літературною нормою. Помітні відмінності у словнику включають використання слова «*부시다*» у значенні "мити" (наприклад: посуд), однак це слово зараз рідко використовується.

Якщо уявити собі інтонаційну криву великого діалекту, то вона виглядає як майже ідеальна пряма лінія (з невеликими розривами і невеликими «хвилями» на синтаксичних зв'язках усередині речення), які різко піднімаються в кінці речення. Додаткову лексику цього діалекту можемо передивитися (Таблиця 1.1.)

Кьонсанський діалект (경상도 방언):

Далі розглянемо діалект регіону Кьонсан, що складається з Північного регіону та Південного регіону, так само як і регіони Чхунчхон та Чолла. Кьонсан є домом для відомих корейських міст, таких як Пусан, Тегу та Кьонджу. Якщо ви подивіться на карту, Кьонсандо знаходиться на іншому боці Сеула. З цієї причини різниця в діалектних характеристиках між діалектом Кьонсан і стандартним діалектом справді вражає. Люди на цих територіях говорять з сильним, агресивним акцентом. Перепади та підвищення інтонації значно більше виражені, ніж у літературній корейській мові. Цей діалект сприймається як більш

чоловічий через його різкість, толи чоловік говорить на діалекті Кьонсан, це звучить більш грубо та по-чоловічому, але кажуть, що жінки з таким акцентом справляють більш ніжне та миле враження. Люди, які говорять на діалекті Кьонсан, мають яскраво виражені інтонації, що робить їх діалекти більш схожими на європейські мови.

В цьому діалекті є три особливості:

- Багато людей, які використовують цей діалект, використовують – ㅊ замість —. Тому часто можна почути *염식* замість *음식* (їжа).

- У складових голосних перша голосна часто відкидається. Наприклад, *도서관* (бібліотека). вимовляється як *도서간*. Слово "лікар" *의사* становиться *이사*, слово "яблуко" *사과* - *사가*.

- Коли тверда *ㅍ* перша приголосна в слові, вимовляється як *ㅍ*. Тому, наприклад, слово *씨앗* (насіння) можна почути як *시앗*.

В Пусанському діалекті наказова форма дієслова створюється додаванням *이이소*, а не стандартного *세요*. Наприклад, загальноприйняте *가세요* (йдіть), стає *가이소* в Пусанському діалекті. Також корейський вислів «*밥 먹었어?*», який буквально перекладається як «Ти їв?», але часто має значення «Як справи?», в пусанському діалекті іноді говорять «*밥 먹었니?*» Також, на цьому діалекті можна сказати «*밥 못나?*» або «*밥 문나?*». Завдяки цим прикладам ми знову можемо побачити заміну голосної ㅊ на ㅌ, слово *먹다* перетворюється на *묵다*.

Спосіб використання дієслів трохи відрізняється у діалекті Пусана, наприклад, *받침* не завжди видаляється в неправильних дієсловах і прикметників, таких як *낮다* "високий" або *춥다* "холодний".

Існує думка, що ця мова вимовляється стрибками, ймовірно, через інтонацію. Також можемо зауважити, що жителі цього району говорять більш прямо, ніж люди з інших частин півострова. Вони віддають перевагу коротким реченням, і навіть якщо це роблять, їх легше зрозуміти, оскільки значення вимовленої фрази не спотворюється. Як приклад перекладемо такі фрази:

"Давай поїмо!": *밥을 먹자!* - літературна мова; *밥도!* - діалект Кьонсан.

"Пійшли спати!": *자러 가자!* - літературна мова; *자 자!* - діалект Кьонсан.

Звук *에* являється результатом злиття голосних *에* і *애* та вимовляється як проміжна голосна, схожа на *에*, *어* являється результатом злиття *으*, *어* і являється голосною, як в вимовляється між *어* та *으*. В цьому діалекті немає коротких голосних *외*, *위* і немає дифтонгів *의*, *왜*, *웨*: «*외국어 - ऐ국어/애국어*». Додаткову лексику цього діалекту можемо передивитися (Таблиця 1.2.)

Діалект Чолла (전라도 방언):

Інакше діалект провінції Чолла називають *호남*, що буквально перекладається як "На південь від озера", оскільки сама провінція знаходиться на південь на кілька озер. Якщо давати подальшу географічну характеристику цієї провінції, то варто зазначити, що вона складається з двох областей: Північної та Південної, а також її найбільшими і відомими містами вважаються Кванджу і Чонджу. Багато корейців вважають, що акцент Чхунчхон (або ж Чолла) є одним з найкрасивіших за звучанням. Це тільки тому, що він звучить повільніше і не так жорстко за звучанням через приголосні, як деякі інші діалекти. Найпомітнішою відмінністю є кінцеві голосні, тобто змінюють відмінювання дієслів. Наприклад, часто можна зустріти, коли:

- ㅏ змінюється на ㅓ;
- ㅓ змінюється на ㅕ.

Наприклад, цим діалектом ми можемо сказати «*ㅅㅏ*» замість «*ㅅㅓ*», що означає змія. Або ж «*안녕하세유*» замість загальноприйнятого «*안녕하세요*». Вітання жителів Чолла-до дуже схожі на стандартні вітання, але зміна голосної є відміною.

Перейдемо до інших прикладів. Як і в діалекті Кенсандо наказова утворюється шляхом приєднання морфем відмінних від стандартного *세요*. Це закінчення *라우* та *지라우*, але у формі вічливого неофіційного стилю потрібно використовувати *쇼* (*주세요 - 주쇼*).

В даному діалекті також існує зміна голосних: ㅏ змінюється на ㅓ, а ㅕ змінюється на ㅛ, наприклад, *먹다* перетворюється на *묵다*, а *없다* стає *읻다*.

Також, в цьому діалекті існує цікавий звук ㅇ який використовують в питальних та ствердних реченнях. Приклад: *밥을 먹다?* - літературний стиль;

밥을 묵어잉?

Також сильно проявляється зміна нових звуків; явище гемінатизації (посилення) у провінції Чолладо досить сильно виражається: «*도깨비* - *또깨비* - дурень»; «*쓰래기* - *씨래기* - сміття».

Діалект Чолла також має свої власні унікальні слова, такі *시방*, що перекладається як «зараз», що досить сильно відрізняється від загальноприйнятого *지금*.

Для цієї провінції також характерно використання частки *부리* або ж дієслова *부리다*. "Здорово!": *좋다!* - літературна мова; *좋아부리네!* - діалект Чолла. Крім цих часток використовують і багато інших, такі як *랑께*, *요잉*, *당께* і т.д.

А найулюбленіший вигук людей, які розмовляють на діалекті Чолла, це слово, яке позначає "ох", "ах" та "вау": *아따*. Додаткову лексику цього діалекту можемо передивитися (Таблиця 1.3.)

Діалект Чеджудо вирізняється між іншими тим, що історично та географічно територія вважається найбільш ізольованою, оскільки була найвіддаленішою територією Кореї. Лексичні запозичення з маньчжурської та монгольської мов збереглися в діалекті Чеджу, як і багато запозичень з японської мови та зв'язки з мовою рюкюань острова Окінава. UNESCO, а також багато лінгвістів вважаються Чеджудо окремою мовою, тому вона також може мати назву *제주어* "Мова Чеджу". Діалект характеризується процесом розвитку, незалежним та окремим від інших діалектів корейської мови.

Діалект острова Чеджу (제주도 방언).

Наприклад, для того щоб сказати «어서 오세요», що перекладається як «ласкаво просимо», на діалекті Чеджу це буде звучати як «*흔저옵세예*», що

помітно відрізняється від стандартної загальноприйнятої мови. Слово «дякую» на діалекті Чеджу можна сказати «고맙수다», замість загальноприйнятого «고맙습니다» або для того, щоб сказати «приємно познайомитись», використовують такі вирази як, «반갑수다» або «반갑시오», хоч і іноді це також використовують для привітання на острові.

Процес зміни фонем [•] в інших корейських діалектах і існування фонем у діалекті Чеджу заслуговують особливої уваги. У всіх інших корейських наріччях і діалектах ця фонема вважається архаїчною і давно застарілою, але в діалекті Чеджу вона все ще зберігає свою форму і функції. Відповідно до міжнародної класифікації фонем [•] позначає звук [ə], але діалект Чеджу зберігає власні фонетичні характеристики. Фонемі середини XVIII століття [•] вилучаються або асимілюються, втрачаючи свої фонетичні властивості. Врешті, в усіх діалектах Кореї, окрім Чеджу, ця фонема зникла назавжди. (김영환, 2013, ст. 68)

Наразі звук [ə] на діалекті Чеджу зазнав деяких змін через історичні фактори, але в більшості документів фонема [•] правильно вимовляється як [ə] (коли цей символ представлено в комбінації з іншими символами, він представлений символом /오/ нижче): [təl] – 툐; [məl] – 몰; [p'əl] – 풀; [t'ək] – 툐; [sənai] – 소나히.

Матеріали щодо діалекту Чеджу, в яких літера [•], що наявна у давній літературі, завжди вимовляється як [ə] підтверджують те, що первісна фонетична властивість [•] завжди становила [ə]. У той час як у діалекті Чеджу [•] залишається у використанні, в інших говірках корейської мови вона була замінена фонемами /아, 오, 어, 으/. Літера [•], що вживалась у старовинній літературі, у континентальних діалектах корейської мови преобразилась так:

[•] – [ㅏ]: 돛 – 낫; 툐 – 닻; ㅅ + [•] + ㄹ – 딸; ㅁ + [•] + ㄹ – 쌀, 입쌀, 낱쌀, 쌀; [•]

– [ㅑ] або [ㅡ]: 다춧 – 다섯, 다춧, 다쓰; 도려 – 더러; 툐 – 턱. Додаткову лексику цього діалекту можемо передивитися (Таблиця 1.4.)

Висновки до розділу 2

В другому розділі ми встановили, причини діалектної роздробленості на території Кореї, а саме: географічні, політичні та історичні фактори. Встановили, що кожен з південнокорейських діалектів має особливі форми часток на позначення відмінків. Також, виявили морфологічну схожість у ряду південнокорейських діалектів. Встановили наявність ідентичних фонетичних процесів у низці південнокорейських діалектів.

Було встановлено процес палатизації приголосних у діалектах Чеджу та Чолла, що пояснюється їхньою географічною близькістю. Явище монофтонгізації дифтонгів було також встановлено у Кьонсанському діалекті та діалекті Чолла.

З'ясували, що фонема [•], яка в середині XVIII ст. вийшла з ужитку або асимілювалася у всіх південнокорейських діалектах, є наявною лише у діалекті Чеджу і по сьогодні. Виявили, що морфологічно корейські діалекти також мають закінчення та частки, які відрізняються від стандартної корейської мови. Визначити, що діалекти Чеджу, Чолла та Кьонсану мають спільну частку знахідного відмінку.

Грамматично кажучи, корейські діалекти мають свої граматичні закінчення, і спільного між ними не виявлено. Загалом граматичні форми відрізняються від канонічних, але зберігають деякі спільні фонетичні риси.

Ми визначили, що кожен діалект має свою унікальну лексичну базу. Спостерігається наявність речових слів, пов'язаних з певними видами діяльності.

Ми також показали, що корейська мова з її складною та різноманітною системою регіональних діалектів і літературною мовою є дуже багатою та розвиненою мовою. Усі діалекти корейської мови схожі один на одного і (за винятком певних діалектних фраз і ненормативної лексики, властивої певним

діалектам) здебільшого взаємозрозумілі, поряд із загальноприйнятим літературним стилем і можуть мирно співіснувати у світі.

ВИСНОВКИ

Кожна мова світу має свої лінгвістичні особливості. Так само і корейська мова має свої особливі аспекти. Актуальність цієї роботи зумовлена зростаючим інтересом корейських вчених - філологів у дослідженні південнокорейських діалектів. Наукова новизна даної роботи полягає у дослідженні південнокорейських діалектів задля порівняння їх особливостей.

Дослідження граматичних, фонетичних, лексичних особливостей південнокорейських діалектів та вивчення історії їх формування дозволяє краще зрозуміти культурну самобутність регіонів Південної Кореї.

В даній роботі ми ретельно розглянули південнокорейську діалектологію.

Діалектологія – це розділ мовознавства, що вивчає діалекти.

Завдяки методу порівняльного аналізу, використаного при визначенні особливостей південнокорейських діалектів та їх відмінностей від стандартної літературної мови, було досліджено порівняльні характеристики південнокорейських діалектів.

Для досягнення поставленої мети у вступі ми виконали перелік завдань.

В теоретичній частині роботи ми визначили загальну теорію діалектології та її лінгвістичну роль, сформувавши основоположення діалектології корейської мови. Ми встановили в який період зародились сучасна діалектологія корейської мови, її методи дослідження, структуризація діалектологічних даних та коли була проведена основна робота з корейської діалектології.

У даному розділі ми також визначили, що за типологічними ознаками існує три основні типи діалектів: регіональні діалекти (територіальні діалекти), соціальні діалекти (також звані соціалектами) та етнічні діалекти (також звані соціально-етнічними діалектами).

Регіональний або територіальний діалект — різновид національної мови, засіб спілкування людей, що характеризуються відносною структурною близькістю й об'єднані спільнотою, а також матеріальною і духовною

культурою, історично-культурними традиціями, самосвідомістю людей. Прикладом територіальних діалектів можемо вказати місцеві (наприклад, англійська янкі з Кейп-Коду чи Бостона) або більш широкі, наприклад, англійська долини Делавер, новозеландська англійська або тосканська італійська.

Соціальний діалект – соціально обумовлений варіант національної мови, який використовується в контексті певної соціальної групи. Регіональний діалект служить засобом спілкування широкого кола людей на певній обмеженій території, а соціальний діалект — засобом спілкування певної, а не територіальної соціальної групи. лише за певних умов. Для повсякденного спілкування носії соціальних діалектів, як і всі представники певного етносу, використовують одну зі своїх національних мов, усну літературну мову або місцеві діалекти. В корейській соціальній діалектології зачасту соціолектами виступають способи мовлення людей різного віку, адже вважається що люди віком старше шістдесяти років краще володіє ідіомами ієрогліфічної природи – ханчжасоно, а люди молодше сорока років частіше вживають конгліш (англійські слова корейською мовою) та пов'язаний з ними молодіжний сленг.

Етнічний діалект — це особлива форма мови, якою розмовляють представники певної етнічної групи. Також відомий як соціоетнічний діалект. "Етнічні діалекти - це не просто іноземні акценти мови більшості, оскільки багато її носіїв можуть бути одномовними носіями мови більшості. Етнічні говірки - це групові прийоми, де розмовляють мовою більшості". Прикладом може послугувати русинський діалект який використовується на етнічних українських землях у Словаччині, Польщі, частково в деяких районах Угорщини та Румунії, а також в історичних областях Бачка і Срем на території Сербії та Хорватії.

Також, ми ознайомились з багатьма мовними організаціями, дослідниками – лінгвістами корейської діалектології та їх філологічними працями, які і досі являються цінним підґрунтям для сучасних досліджень. В свою чергу, розглянули найкращі класифікації корейських діалектів, а саме класифікації від

японського лінгвіста Сімпея Огури та корейського активиста та борця за незалежність Рі Гик Ро. Саме класифікація Сімпея Огури була використана у ході даного дослідження:

- Діалект Кьонсандо (경상도 방언) – наразі це провінції Північний Кьонсан та Південний Кьонсан;
- Діалект Чолладо (전라도 방언) – наразі це провінції Північний Чолла та Південний Чолла;
- Діалект Хамгьондо (함경도 방언) – наразі це провінція Північний Хамгьон, частина провінції Південний Хамгьон, частина провінції Північний Пхьонан;
- Діалект Пхьонан (평안도 방언) – наразі це провінції Північний Пхьонан та Південний Пхьонан;
- Діалект Кьонгідо (경기도 방언) – наразі це провінції Кьонгідо, Хванхе, Північний та Південний Чхунчхон, Канвон;
- Діалект Чеджу (제주도 방언) – наразі це провінція Чеджудо.

Крім того, ми визначили лексико-граматичні, фонетичні та морфологічні особливості південнокорейських діалектів та провели порівняльний аналіз їхніх відмінностей від стандартної літературної мови.

В практичній частині роботи ми встановили, що кожен з південнокорейських діалектів має особливі форми часток на позначення відмінків. Також, виявили морфологічну схожість у ряду південнокорейських діалектів. Встановили наявність ідентичних фонетичних процесів у низці південнокорейських діалектів. Змогли виявити, що у граматичному аспекті, діалекти корейської мови мають свої граматичні закінчення, спільності між ними не виявлено. Граматичні форми, хоч і в цілому відрізняються від стандартних, але зберігають деякі спільні фонетичні ознаки. Також, визначили те, що у лексичному плані кожен з діалектів має власну специфічну лексичну базу. Виявили, що у морфологічному аспекті, діалекти корейської мови також мають закінчення та частки, що відрізняються від існуючих у стандартній мові.

Визначити, що діалекти Чеджу, Чолла та Кьонсану мають спільну частку знахідного відмінку. З'ясували, що фонема [•], яка в середині XVIII ст. вийшла з ужитку або асимілювалася у всіх південнокорейських діалектах, є наявною лише у діалекті Чеджу досі.

Наше дослідження дає загальний опис найпоширеніших діалектів сучасної корейської мови та виявляє, що кожен діалект має свої унікальні характеристики, а також різноманітні взаємопроникні зв'язки між ними.

Завдяки виконанням всіх поставлених перед собою завдань, задля дослідження південнокорейських діалектів, ми досягли поставленої мети дослідження, яку вперше озвучили у вступі, а саме, визначили та порівняли характеристики південнокорейських діалектів.

АНОТАЦІЯ

연구를 시작할 때, 우리는 연구의 목적, 목적, 관련성 및 작업 중에 완료해야 하는 과제를 결정할 것이다.

이 연구의 목적은 한국 방언의 비교적인 특징을 알아내는 것이다. 그 연관성은 한국어 방언 연구에 대한 한국 과학자들, 즉 언어학자들의 관심이 증가함에 따라 결정된다. 남한 방언의 문법적, 음성적, 어휘적 특징에 대한 연구와 그 형성의 역사에 대한 연구는 남한 지역의 문화적 정체성에 대한 더 나은 이해를 가능하게 한다.

목적을 달성하기 위해서는 변증법의 일반이론과 그 언어적 역할의 정의, 한국어 변증법의 기본원리 형성, 한국어의 어휘-문법적, 음성학적, 형태학적 특징 결정 등의 과제를 수행할 필요가 있습니다, 표준 문학 언어와의 차이점에 대한 비교 분석 수행한다.

첫 번째 장에서는 한국어 변증법의 기초와 특징, 표준 문학 언어와 구별되는 특징들을 고찰했다. 한국어의 현대 변증법, 연구 방법, 변증법 자료의 구조는 19 세기 말에 시작되었다. 한국어 변증법에 대한 주요 연구는 19 세기 말부터 20 세기 중반까지 진행되었다. 한국과 일본 연구자들의 언어학적 연구도 그 부분에서 고려되었다.

두 번째 장에서는, 각각의 한국 방언들이 경우를 나타내는 특별한 형태의 입자를 가지고 있다는 것을 발견했다. 많은 방언들의 형태학적 유사성도 드러났다. 한국어의 여러 방언에서 동일한 음운 과정의 존재가 확립되었다. 역사적, 지리적 요인으로 인해 고유의 언어적 특수성을 가지고 있는 제주 방언도 조사되었다. 개인적인 연구 결과, 남한 방언의 특징을 비교하고, 일반적으로 통용되는 표준 문학 언어와의 차이점을 밝혀냈다.

남한 방언 연구를 위해 우리 앞에 설정된 모든 과제를 수행한 덕분에 서론에서 처음 발표한 연구의 목표, 즉 남한 방언의 특성을 파악하고 비교하는 연구의 목표를 달성했습니다.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Бевзенко С.П. (1980). Діалектологія. Київ: “Вища школа”. – 242 с.

Український Радянський Енциклопедичний Словник : у 3-х т. / Академія наук Української РСР; голов. редкол.: М. Бажан (голов. ред.); І. К. Білодід, І. О. Гуржій, О. З. Жмудський, Р. Є. Кавецький та ін. – Київ: Голов. ред. УРЕ УРСР, 1966. – 856 с. : іл.; карти.

김영환. (2013). 조선어방언학. 경기도 파주시: 대학사- 262.

김시화. (2002). 지역주의 발생이론 성대신문 Retrieved 12.11.2020]

문세영 저, 조선어사전간행회, 1938

최명옥 한국어의 방언 (2019). 한국어 방언의 실상- 325.

최명옥, «국어의 방언 구획», 서울대, 1998

이기영, "이 기영 선집", 풀빛, 1989 - 497.

Shinpei Ogura. "The outline of the Korean dialects". Memoirs of the Research Department of the Tōyō Bunko. 12: 1–143. 1940.

Sohn Min-ho. (1999). The Korean Language. Cambridge: Cambridge University Press, – 440 p.

Wardhaugh. R & Fuller J. M. (2014). An Introduction to Sociolinguistics. New York: John Wiley & Sons Inc. – 448 pp.

Yeon Jaehoon Korean dialects: a general survey.' In: Tranter, Nicholas, (ed.), The Languages of Japan and Korea. Abingdon and New York: Routledge, 2012. 98 с.

Електронні джерела:

전자국어사전 <https://terms.naver.com/entry.naver?docId=1720726&cid=41817&categoryId=41817>

Енциклопедія сучасної України. ENCYCLOPEDIA OF MODERN UKRAINE. [HTTPS://ESU.COM.UA/ARTICLE-24450](https://esu.com.ua/article-24450)

ДОДАТКИ

Таблиця 1.1

Лексика Центрального діалекту
<p>가, 가새, 가생이, 가석 (가장자리), 갈굽다 (가렵다), 가새, 가우 (가위), 가설라무네, 그리서 (그래서), 가이 (개), 가시내, 지지바, 지지배, 기지배, 계집애 (여자아이, 여자애), 가주가다, 가지가다 (가져가다), 가잡다, 가차웁다, 가잡다 (가깝다), 내비두다, 냅두다 (내버려두다), 누지다 (눅눅해지다), 니얼, 낄 (내일), 담복장, 통통장 (청국장), 따깡, 마개 (뚜껑), 따땃하다, 따시다 (따뜻하다), 대간하다 (피곤하다, 고단하다, 고되다, 힘들다), 드럽다, 디럽다 (더럽다), 말레 (마루), 맥이다 (먹이다), 먼데기, 먼테기, 탐세기, 탐새기, 탐시기 (먼저), 멀국, 멀구 (국물), 모냥 (모양), 모질라다 (모자라다), 문대다, 문때다 (문지르다), 벼룸빡, 배룸빡, 배룸빡, 비룸짜 (벽);</p>

Таблиця 1.2

Лексика Кьонсанського діалекту
<p>가직다/가죽다 (가깝다), 가라빠다 (달아빠다), 가리눛다 (뒤눛다), 각종에 (갑자기), 걸거치다 (걸리적거리다), 고앵이/꼬앵이/괭이/굉이/갱이/깽이, 살짱이/살쨍이 (고양이), 까리하다 (멋지다), 꺼꿀잡이 (반대 방향), 깰받다, 깰받다, 께으르다 (게으르다), 단디이 (확실하게), 땡기다 (다니다), 도덕히다 (흠치다), 땡초 (청양고추), 똑띠 (제대로), 마카 (모두, 전부, 다, 확), 막살하다 (그만두다), 매나 / 맨 / 매 (역시, 마찬가지로), 맨날천날/천날만날 (맨날), 식겁묵다/식겁하다 (혼나다, 겁나다), 억시기 (매우), 억수로/억시/억시로 (엄청), 옥보다 (수고하다), 원카/원캉 (워낙), 일가묵다 (잃어버리다), 질로 (제일), 짜달, 시리, 짜다리, 짜다라, 짜드라;</p>

Таблиця 1.3

Лексика діалекту Чолла
<p>가상, 가상자리 (가장자리, 둘레), 가새, 가시개 (가위), 가슬 (가을), 가잡다 (가깝다), 개비 (주머니), 개구락지 (개구리), 걸뱅이 (거지, 걸인), 겁나, 겁나게 (대단히, 많이), 갱이 (고양이), 그란해도 (그렇지 않아도), 깔꼬막 (경사길), 깔따구 (하루살이), 꺼망다 (까망다), 깨덩이 (알몸), 꺾딱, 꺾떡이, 꺾따구, 꺾떼기 (꺾질, 꺾데기), 꺾꺾하다 (꺾꺾하다), 꺾치다 (꺾추다), 꺾꺾하다 (인색하다, 박하다), 나케 (이따가), 냉갈 (연기), 느자구 없다 (싸가지 없다, 개념이 없다), 되다, 디다 (힘들다, 지친다), 따습다 (따뜻하다), 맴생이, 염생이 (염소), 발꾸락 (발가락), 뽀다 (뽀다), 새비 (새우), 시상 (세상), 시안 (겨울), 싸게 (빨리, 어서), 싸비다 (훔치다);</p>

Таблиця 1.4

Лексика діалекту Чеджу
<p>가당 (가다), 강생이 (강아지), 강냉이 (옥수수), 개염 (개미), 검질 (잡초, 풀), 경 (그렇게), 금짜 (감짜), ㄱ·치 (같이), 고영 (곱게), ㄱ·ㄷ다 (말하다), 곱지다 (숨기다), 깍등 (꼴등), 꾀마ㄴ·ㅇ(달래), 꾀 (뺨, 가시), 담삭ㅎ·다 (담백하다), 데끼다 (던지다, 버리다), 도체비고장 (산수국), ㄷ·ㄱ새기 (계란, 달걀), 돌코롱ㅎ·다 (달콤하다), 도새기 (돼지), 독지 (어깨), 마ㄴ·ㅇ, 콤데산이 (마늘), 몬지락, 구똥 (먼저), 몽케다 (몽개다), 무사 (왜), 방뒤 (장난), 배깨띠 (바깥에), 벳 (햇빛), 복송계 (복송아), 봉트다 (물에 빠지다), 빙새기 (방긋이), 뽕꼬랑 (배부르다), 새 (억새), 솔째기 (살짜), 수웨기 (돌고래);</p>